

SENSE TU, JESÚS NO FA MIRACLES

per CONXA ADELL I CARDELLACH,
monja de Sant Pere de les Puel·les

És curiós que el primer miracle de Jesús sigui precisament en un banquet de noces. Curiós perquè tot l'anunci de Jesús és mostrar que el seu Pare és el nostre Pare i que al cel ens espera un altre banquet, el del Regne. Un banquet que Déu Pare prepara amb cura i tota mena de detalls des de tota l'eternitat. O sigui, des de tota l'eternitat Déu ens està preparant a cadascú una festa amb invitació exclusiva. Només de pensar-ho hauríem de fer silenci i deixar-nos estimar per ell.

Segles abans, Isaïes ho anuncia amb entusiasme dient que no vol callar ni reposar fins que esclati el bé de Jerusalem, o sigui, de l'Església, o sigui, el teu bé. Per això Déu et donarà un nom nou i estarà content de tenir-te, perquè Déu només vol que siguis feliç i que en facis ser als altres.

Déu no ens ha fabricat en sèrie amb un model preestablert. Cadascú de nosaltres som obra única, irrepetible, acabada en ella mateixa. Per això, tal com diu Pau a la segona lectura, ens ha regalat dons diversos a cadascú. Un do és un regal. Cadascú de nosaltres és un regal per a Déu i ha de ser un regal per al germà. Quin goig quan en tenim consciència i ho constatem!

No cal ni és bo que una sola persona tingui tots els dons, perquè aprendre quin és el do de l'altre també és un do. Potser ens cal aprofundir quins són els nostres propis dons per fer-los créixer i no perdre el temps envejant els dels altres.

Pau ha esmentat dons molt bons: una paraula profunda; saber desglossar les veritats; tenir fe; donar la salut als malalts; fer miracles; ser profeta; distingir si un esperit és fals o autèntic; parlar llenguatges misteriosos; interpretar-los...

Nosaltres juguem amb avantatge. El mateix Esperit Sant de Déu que ens regala els dons és el mateix Esperit Sant que Jesús ens va prometre que no ens deixaria mai. O sigui, que, a més de regalar-nos el do, ens regala el caliu o l'aire fresc per mantenir-lo adequadament cada dia.

Només cal estar atents. Atents com Maria estava pendent de la festa. Maria no actua com a mare, actua com a dona. I Jesús ho reconeix, malgrat la resposta aspra: «Dona, per què m'ho dius a mi?».

Fer el miracle amb l'aigua ens ensenya a transformar la pròpia vida amb coses que tenim ja a l'abast. Aprofitar les piques de la purificació ritual ens ensenya a no ritualitzar els costums, sinó a purificar la nostra manera de veure les coses, amb un cor net. Sense Maria, Jesús no hauria fet el miracle. Sense tu, tampoc. Sovint a l'evangeli pregunta: «Què vols que et faci?». Maria avui ens dona el consell: «Fes tot el que ell et digui».